

sig, naar der ikke overfor Forældrene skal tages positiv Beslutning om Fratagelse af denne Myndighed, og foreslaar derfor i § 4, at det i selve Loven fastsættes, at med Hensyn til Børn, der er under et socialt Udvalgs Forsorg, tilkommer Forældremyndigheden enten Udvalget eller den, Udvalget bemyndiger til paa Udvalgets Vegne at udøve Myndigheden. Er et Barn anbragt i et Opdragelseshjem eller i en Institution for Særforsorg, maa Forældremyndigheden dog altid udøves af Forstanderen, hvilket ogsaa gælder, saalænge Barnet efter Udskrivning staar under Tilsyn fra Opdragelseshjemmet eller Institutionen. Dette mener man at maatte fastslaa udtrykkelig i Loven, jfr. nu § 25, Stk. 3, i Værgeraadsloven; naar man har indføjet Ordene »paa Udvalgets Vegne«, er det for at pointere, at Forsorgen over Barnet paahviler Udvalget, der — som det ogsaa fremgaar af de følgende Paragraffer — skal træffe Bestemmelse om Ændring af Anbringelsesmaaden o. lign., medens det ikke er Meningen, at Udvalget skal kunne blande sig i Myndighedens Udøvelse overfor Barnet, saalænge det er paa Hjemmet. Noget saadant vil være meget uheldigt af pædagogiske Grunde; Ansvar for Opdragelsen paahviler Hjemmet, i hvis Myndighed Indblanding derfor ikke bør finde Sted.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 26, Stk. 1. Denne og de følgende Paragraffer tilsigter at give de sociale Udvalg en Vejledning med Hensyn til Børnenes Anbringelse, ligesom det er nødvendigt at betone, at der af selve Udvalget skal træffes en bestemt Beslutning om Anbringelsesmaaden.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til Værgeraadslovens § 19, Stk. 1, med den Ændring, at Udvalget selv skal sørge for Særforsorgens Iværksættelse. Hvis den fornødne Særforsorg ikke straks kan etableres, f. Eks. paa Grund af Pladsmangel i vedkommende Anstalt, bør Udvalget om fornødent sørge for anden Anbringelse, men Anbringelse i Opdragelseshjem bør i saadanne Tilfælde kun ske i Optagelseshjem. Abnorme Børn, f. Eks. aandsvage Børn, er til stor Gene for Arbejdet i Opdragelseshjem for normale Børn; Anbringelse af abnorme Børn i Opdragelseshjem bør derfor kun ske i Nødstilfælde og i hvert Fald ikke i de til varigt Ophold bestemte Hjem (Børnehjem, Skole- og Ungdomshjem og lign. Hjem), men

som nævnt kun i Optagelseshjem, der er beregnede for mere kortvarige Ophold, og hvor saadanne Elever derfor tør formodes at forvolde mindst Skade.

Til §§ 7—9.

Bestemmelsen afløser Reglerne i Værgeraadslovens § 26, Stk. 6, og §§ 35 og 36 (om, hvorledes de fra Hjemmet fjernede Børn, der ikke skal undergives Særforsorg, skal anbringes) og svarer i det væsentlige til disse Regler.

Da Udviklingen i Børneforsorgen har ført med sig, at der er opstaaet Institutioner og Hjem, som tager sig af Børn, som vel ikke er trængende til Særforsorg, men hvis Udvikling ikke staar paa Højde med det normale (Sinkehjem for mindre Børn, Fredeshjem for større Børn), har man anset det for rettest i § 7, Stk. 3, og § 8, Stk. 2, særlig at give Anvisning paa Anbringelse i saadanne Hjem. Medens Værgeraadsloven forudsætter, at Optagelseshjem kun skal være et Slags Gennemgangsled til de øvrige Hjem, har det i Praksis vist sig, at et kortere Ophold paa $\frac{1}{2}$ —1 Aar i Opdragelseshjem ofte vil være tilstrækkeligt til at rette Børn saa meget op, at de, selv om de ikke kan hjemgives, dog kan udskrives under frie Forhold, i Lære eller i Tjeneste. Til saadanne kortvarige Ophold er Optagelseshjemmene blevet benyttet, og man har derfor ment i § 8, Stk. 3, at burde anvise Optagelseshjemmene en noget større Opgave end blot at iagttage Børn eller at beholde dem, indtil anden Anbringelse kan ske. Naar der i Slutningen af dette Stykke derhos tales om Anbringelse i andre Institutioner til Uddannelse eller Oplæring, tænkes der herved paa Anbringelse, f. Eks. i Husholdningsskoler eller i Læringlejehjem, hvor Eleverne er i Lære hos private Mestre, men bor paa Læringlejehjemmet og derved er under stadig Opsigt i deres Fritid, en Anbringelsesmaade, der har fundet megen Udbredelse i de senere Aar, fordi det har vist sig mere og mere vanskeligt i hvert Fald til Børn under offentlig Forsorg at finde private Læremestre, der vil have Lærlingene boende hos sig.

Til § 10.

Bestemmelsen afløser Værgeraadslovens § 26, Stk. 2, og §§ 37—38 og svarer i det væsentlige til disse, idet man, da Reglerne om Tilsyn med Børn, herunder Godkendelse af Plejehjem, nu findes i samme Lov, kan nøjes med at henviser til de paagældende Bestemmelser i Kap. III. For at understrege Betydningen af, at Læreaanbringelse, hvor